

Sygn. akt I CSK 338/13

POSTANOWIENIE

Dnia 24 października 2013 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa T. K. i K. N.-W.
przeciwko "D. [...] spółka z o.o." Spółce komandytowej w W.
o ochronę dóbr osobistych,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 24 października 2013 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powodów
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 4 grudnia 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Powodowie uzasadnili wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania występowaniem w sprawie istotnych zagadnień prawnych:

- 1) czy, prawo do wizerunku ma zawsze charakter wyłącznie niemajątkowy,
- 2) czy przy ustalaniu wysokości zadośćuczynienia wykluczone jest uwzględnienie statusu majątkowego naruszonego,

3) czy „w świetle art. 81 ust. 2 pkt 1 pr. aut. rozpowszechnianie wizerunku osoby powszechnie znanej, utrwalonego w związku z pełnieniem przez nią funkcji publicznych, nie będzie uznane za działanie bezprawne, bez względu na cel tego rozpowszechniania (komercyjny, w tym reklamowy)”.

Tak umotywowany wniosek skarżących nie zasługuje na uwzględnienie.

Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest objęte podstawami kasacyjnymi, doniosłe z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy zagadnienie nierozwiązane dotąd w orzecznictwie, którego wyjaśnienie może się przyczynić do rozwoju prawa, a wskazane przez powodów kwestie nie mogą być uznane za zagadnienia tego rodzaju. W okolicznościach sprawy brak podstaw do uznania tych kwestii za doniosłe we wskazanym wyżej znaczeniu. Celem dokonanej przez Sąd Apelacyjny korekty przyznanych powodom środków ochrony niemajątkowej było zachowanie odpowiedniej proporcji między tymi środkami a zaistniałym naruszeniem dóbr osobistych powodów. Podobnie, rozstrzygając o wysokości należnego powodom zadośćuczynienia za doznaną krzywdę, Sąd Apelacyjny miał na względzie, zgodnie z dominującym stanowiskiem orzecznictwa, kompensacyjny charakter tego zadośćuczynienia,

w związku z czym jego rozmiar powinien pokrywać się z rozmiarem doznanej krzywdy. Wyjaśnił przy tym, jakie, w świetle ugruntowanych poglądów, elementy subiektywne mogą mieć wpływ na stopień odczuwania doznanej krzywdy (wiek, płeć, dotychczasowy sposób życia, dalsze perspektywy życiowe), jak też, że ewentualne roszczenia dotyczące uszczerbków majątkowych związanych z komercyjnym wykorzystaniem wizerunku mogą być dochodzone na zasadach, ogólnych dotyczących odpowiedzialności odszkodowawczej lub bezpodstawnego wzbogacenia. W tych okolicznościach wyjaśnienie przedstawionych zagadnień nie mogłoby mieć wpływu na wynik sprawy.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej powodów do rozpoznania. Rozstrzygnięcie o kosztach postępowania kasacyjnego nastąpi w wyroku końcowym.

aw

jw